

DIRECTORA
ESTHER VEIRA

DIRECTOR FUNDADOR
CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ,
CATALINA SERRA,
JORDI CORTADA,
SÍLVIA BARROSO,
GEOGINA FERRI

DIRECTORA D'ART
CRISTINA CORDOBA

EDICIÓ PAPER

ROSA RODON

EDICIÓ DIGITAL

ISAAC SALVATERRA

POLÍTICA

MAIOL ROGER

INTERNACIONAL

MARC VIDAL

ECONOMIA

ÀLEX FONT

SOCIETAT

ELENA FREIXA

CULTURA

LAURA SERRA

COMUNICACIÓ

ÀLEX GUTIÉRREZ

ESPORTS

TONI PADILLA

DELEGACIÓ A MADRID

DANI SÁNCHEZ UGART

LLENGUA

ALBERT PLA

FOTOGRAFIA

XAVIER BERTRAL

EDICIÓ DE PREMSA

PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT

FERRAN RODÉS

CONSELLER DELEGAT

SALVADOR GARCIA RUIZ

DIRECTORA

FINANCERA

FOIX VALDÉ

DIRECTOR DE

MARQUETING

ORIOL LLEVAT

DIRECTOR COMERCIAL

SERGI GERMÁN

DIRECTOR DE NEGOCI

ORIOL CANALS

DIRECTOR DE

TECNOLOGIA

MARC CAMPRODON

C/ DIPUTACIÓ, 119

08015 BARCELONA

TELÈFON: 93 202 95 95.

ATENCIÓ AL

SUBSCRIPTOR:

902 281 110

subscriptions@ara.cat

TEXT LEGAL

Edició de premsa periòdica

ARA es reserva tots els

drets sobre el contingut del

diari ARA, els suplementos i

qualsevol producte de

venda conjunta, sense que

es puguin reproduir ni

transmetre a altres mitjans

de comunicació, totalment

o parcialment, sense prèvia

autorització escrita.

Difusió controlada

per l'OJD

EL DIARI D'AHIR

Fe d'errades: L'ARA

agraeix als lectors que

ens facin arribar els

errors que detectin en

el contingut dels

articles. Un cop

confirmat l'error, l'ARA

publica la fe d'errades

en aquesta mateixa

columna. Podeu fer-

nos arribar les vostres

esmenes a

opinio@ara.cat.

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

Barcelona i el Parc de la Ciutadella: una reflexió política (i 2)

Al títol de l'article parlo de reflexió política. Més enllà del que es va dir en relació al museu en la primera part de l'article, publicada ahir, és evident que al Parc de la Ciutadella li cal una solució política global als seus problemes. Una solució que consideri les diverses dimensions del Parc: la dimensió ciutadana, la dimensió històrica, la dimensió científica i la dimensió urbana. Que consideri la seva centralitat a l'àrea de Barcelona i el seu paper de capitalitat. Cal fer una mirada aèria sobre el Parc i el seu entorn (d'aquí la fotografia de Pere Vivas escollida per il·lustrar l'article), una mirada més enllà del clos tancat. Amb la voluntat de refer el que en el seu dia era una realitat, i que ara es consideri necessari. La seva permeabilitat. La presència d'elements perduts. Cal trobar una solució per elevació, cal elevar i eixamplar la mirada, deixar de buscar solucions peça per peça. Cal tenir en compte la durada dels fluxos històrics. Una ciutat no és un trencaclosques aleatori discontinu, ni pot ser un joc de construccions capricioses. La posició i l'ús de les peces en l'espai condicionada per la seva pervivència en el temps. La ciutat excel·leix, i Barcelona ha excel·lit, i molt, quan la planificació té sentit.

Hi ha qui pensa (som molts) que cal tirar endavant dues reformes clau per obrir la Ciutadella a la ciutat. Itziar González Virós ho va explicar magistralment a les jornades del Born. La primera es va projectar i paralitzar en l'anterior mandat: el projecte d'un pas que comunicava, respectant el Zoo, l'interior del parc amb el carrer Wellington. Que facilitava comunicar dos barris ara quasi aïllats. Imagino una passejada des de Santa Maria del Mar, creuant el pas central del Born i del Museu Martorell, per recórrer el parc i arribar a l'Espai de Reflexió de Tàpies a la Pompeu. La segona: imagino una passejada que, sortint del passeig de Sant Joan i el passeig Lluís Companys, creui el parc i arribi, superant les vies, al Parc de la Barceloneta i al mar. No és un somni impossible, a l'arxiu fotogràfic de la ciutat en tenen moltes fotografies. A l'Exposició Universal del 1888 el Pavelló Marítim estava situat passat el pont (avui inexistent), davant del mar. Imaginin com viurien un Parc de la Ciutadella permeable la Universitat Pompeu Fabra, el Centre d'Estudis del Mar del CSIC, el Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona, l'Hospital del Mar... Com la viuríem els veïns del voltant.

JORDI CARRIÓ

CONSULTOR I GESTOR CULTURAL

De tota manera, aquestes són les meves reflexions, producte de la meua implicació en el dia a dia dels museus de la ciutat durant molts anys, i, en l'últim tram de la meua vida laboral, com a empleat públic del Consorci del Museu de Ciències Naturals. I són producte, sobretot, d'escollir les reflexions i opinions sobre el futur del Parc expressades en les jornades de treball de l'IEC, les expressades al Born en les jornades de treball organitzades per les entitats que el volten i les que hi viuen, i pels mateixos veïns a través de la web de l'Ajuntament.

Cal conèixer moltes més opinions, treballades, fonamentades. Penso que és el moment de decidir, no es pot esperar més. És el moment d'escollir, pensar i decidir. Cadascú al seu lloc. L'alcalde Colau, el ti-

net d'alcalde Collboni, el president Puigdemont i el conseller Vila, al seu lloc, el que correspon a la seva responsabilitat. Si no es disposa de pressupost per culpa de l'ofec econòmic del moment, aprofitem l'avinentsa per pensar, per pensar i orientar la feina, per pensar i reservar el sòl necessari, per pensar i fer els projectes que caldrà tirar endavant quan es pugui. Cal cridar a consulta totes les persones i entitats que s'hi han ofert formalment per escoltar la seva posició. Cal conèixer les aportacions recollides en les jornades de l'IEC i en les del Born, dutes a terme el 2014, amb la participació del mateix Institut d'Estudis Catalans i la de les entitats que volten o són presents al Parc: la Universitat Pompeu Fabra, el Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona, l'Institut de Ciències del Mar del CSIC, la Fundació Catalana per la Recerca i la Innovació, la Fundació Barcelona Zoo i el Museu de Ciències Naturals. Aquesta concentració d'entitats científiques a prop del Parc és un actiu importantíssim que cal tenir ben present.

Penso sincerament que en aquest moment es donen les condicions perquè l'Ajuntament de Barcelona encapçalat i liderat un procés d'institucionalització del diàleg amb aquestes entitats i altres actors. Fa dos anys, el dia 3 de juliol del 2014, en la seva intervenció de síntesi i conclusions de les jornades del Born *La Ciutadella, el primer parc científic de Barcelona*, Jaume Casals, rector de la Universitat Pompeu Fabra, va explicar l'ofertament.

Unes institucions públiques decidides a fer créixer l'auto-govern per millorar els serveis a la població han de renovar i relançar el Parc i el Museu -Nacional- perquè estigui a l'altura del segle XXI. Els ciutadans i els polítics de l'Ajuntament, la Mancomunitat i la República, del 1888 al 1939, van fer un gran salt endavant, molt valent, avançant al seu temps, carregat de futur. Creien en la força de la política al servei de la gent i en la dimensió universal de la ciència. La seva obra ha arribat als nostres dies prou viva. Plena de vida en tot allò que depenia de la consciència ciutadana i de la feina dels treballadors públics.

Ara, el 2016, és el moment de donar-nos impuls sobre el seu llegat i fer un altre salt, si no de dimensió temporal centenària com ells van saber fer, suficient per als nostres fills.

Ara és l'hora!

PERE VIVAS

Imagino una passejada que, sortint del passeig de Sant Joan i el de Lluís Companys, creui el parc i arribi, superant les vies, al Parc de la Barceloneta i al mar